

Nd.

661. Nefndarálit

[68. mál]

um frv. til l. um breyt. á lögum nr. 62 18. maí 1967, um bann gegn veiðum með botnvörpu og flotvörpu.

Frá meiri hl. sjávarútvegsnefndar.

Frumvörp til laga sama efnis og hér liggur fyrir á þingskjali 107, um breyting á lögnum um bann gegn botnvörpuveiði, hafa öðru hverju verið flutt á Alþingi á

undanförnum árum, en ekki náð fram að ganga og ekki komið það langt í afgreiðslu, að atkvæðagreiðsla hafi orðið um málið, hvorki í efri né neðri deild þingsins. Á síðastliðnu hausti bárust þingmönnum úr þremur kjördæmum, þ. e. Suðurlandskjördæmi, Reykjaneskjördæmi og Reykjavík, tilmæli frá ýmsum skipstjórnarmönnum og samtökum útgerðarmanna í hinum ýmsu verstöðvum í þessum kjördæmum, þar sem skorað var á þingmenn kjördæmanna að vinna að því, að bátum allt að 150 rúmlestir að stærð yrðu leyfðar togveiðar innan núverandi fiskveiðilandhelgi. Eru erindi þessi prentuð með nefndarálitinu.

Héldu þingmenn umræddra kjördæma sameiginlega fundi með sér um málið, og var fjórum úr þeirra hópi, þeim Guðlaugi Gíslasyni, Jóni Árm. Héðinssyni, Jóni Skaftasyni og Karli Guðjónssyni, falið að kanna málið og leggja frumdrög að tillögu til lausnar því fyrir sameiginlegan fund þingmanna umræddra kjördæma, ef þeir gætu orðið um það sammála.

Héldu þessir aðilar nokkra fundi með sér, áttu viðræður við fiskifræðinga og öfluðu sér þeirra upplýsinga, sem þeir töldu nauðsynlegar til að geta gert sér sem best grein fyrir málinu. Urðu þeir sammála um að leggja sameiginlega niðurstöðu sína fyrir þingmenn hinna þriggja kjördæma og þingflokkana til athugunar og umræðna.

Í viðræðum við fiskifræðinga kom það í ljós, að þeir telja, að út af fyrir sig sé botnvarpan, með þeirri möskvastærð, sem nú er ákveðin, 130 mm, fiskistofnunum ekkert hættulegri en þau önnur veiðarfæri, sem nú eru notuð. Hlýtur þetta að vera Alþingi nokkur leiðbeining og gefa því betra svigrúm til þess að gera sér grein fyrir, á hvern hátt hin ýmsu veiðisvæði innan fiskveiðilandhelginnar verði best og arðvænlegast nytjuð. En um það atriði hlýtur Alþingi að verða að taka ákvörðun fyrr en síðar, til að reyna að koma í veg fyrir, að frekari samdráttur verði í öflun hráefnis til hinna einstöku fiskvinnslustöðva viðsvegar kringum landið, sérstaklega utan vetrarvertíðar. En á þeim tíma eru það aðallega hinir smærri fiskibátar, sem undir hráefnisöfluninni standa.

Samkvæmt upplýsingum skrifstofu skipaskoðunarstjóra voru um s. l. áramót alls 327 fiskibátar á öllu landinu af stærðinni 30—150 rúmlestir. Skiptust þeir þannig á hina einstöku landshluta:

Vestfirðir	38 bátar
Norðurland	21 —
Austurland	20 —
Hornafjörður—Grindavík	78 —
Sandgerði—Stykkishólmur	170 —

Þó að vitað sé, að nokkur hluti þessara báta getur yfir sumarið og haustið stundað handfæraveiðar, línuveiðar, humarveiðar og dragnótaveiðar, liggur ljóst fyrir, að stór hluti þeirra, sérstaklega á svæðinu frá Hornafirði að Stykkishólmi, verður ekki með neinum árangri gerður út á þessar veiðar, og verður því að finna þeim annan rekstrargrundvöll, ef útgerð þeirra á að halda áfram utan vetrarvertíðar, en slíkt er algert undirstöðuatríði fyrir atvinnulífið og afkomu sjómanna og verkafólks í flestum verstöðvum á umræddu svæði.

Eftir að hugmyndir fyrrgreindra þingmanna höfðu verið afhentar þingflokkinum til athugunar, kom til umræðu í sjávarútvegsnefnd Nd. frv. til laga á þingskjali 107 um breyt. á lögum um bann gegn botnvörpuveiði. Töldum við undirritaðir tímabært, að nefndin afgreiddi málið með þeim breytingum, sem við höfðum komið okkur saman um og fram koma á sérstöku þingskjali. En frestun varð á þessu, þar sem nefndinni barst það um, að sjávarútvegsráðgjafar hefði í hyggju að skipa millipinganefnd í málið.

Þó að komið sé að þinglokum og hæpið, að málið hljóti afgreiðslu að þessu sinni, teljum við samt, að athuguðu máli, rétt að koma tillögum okkar á framfæri og skila nefndaráliti og viljum að lokum benda á eftirfarandi atriði:

1. Fyrir liggja ákveðin tilmæli frá skipstjórnarmönnum og samtökum útgerðarmanna á Suður- og Suðvesturlandi um, að bátum af tiltekinni stærð verði leyfðar togveiðar innan fiskveiðilandhelginnar.
2. Að fiskifræðingar, sem málið hefur verið rætt við, telja togveiðar út af fyrir sig, með þeirri möskvastærð, sem nú er ákveðin, fiskistofnunum ekkert hættulegri en önnur veiðarfæri, sem nú eru notuð.
3. Að enn ljósara liggur fyrir en áður, að brýn nauðsyn er á að auka hráefniöflun fiskvinnslustöðvanna, sérstaklega utan vetrarvertíðar, til þess að forðast atvinnusamdrátt hjá sjómönnum og verkafólki í hinum ýmsu verstöðvum, og að ekki hefur verið bent á aðrar raunhæfari leiðir til úrbóta í þessu sambandi en auknar veiðiheimildir innan fiskveiðilandhelginnar fyrir báta af tiltekinni stærð.

Leggur meiri hluti nefndarinnar til, að frv. á þingskjali 107, um breyting á lögum um bann gegn botnvörpuveiði, verði samþykkt með þeirri breytingu, sem flutt er af meiri hluta nefndarinnar og fram kemur á sérstöku þingskjali.

Einstakir nefndarmenn áskilja sér rétt til að flytja frekari breytingartillögur við frv. eða fylgja brtt., sem fram kunna að koma.

Alþingi, 17. apríl 1968.

Sverrir Júlíusson,
fundaskr.

Guðl. Gíslason,
frsm.
Björn Pálsson.

Pétur Sigurðsson.

Fylgiskjal I.

Útvegsbændafélag Vestmannaeyja og
Skipstjóra- og stýrimannafélagið
Verðandi, Vestmannaeyjum.

Hr. alþingismaður.

Okkur hefur nýlega borizt til eyrna, að innan tíðar muni teknar upp á Alþingi umræður um breytingar á lögum um fiskveiðilögsögu Íslands. Enn fremur höfum við fengið afrit af bréfum, sem skipstjórar og útvegsmenn í Reykjavík og Suðurnesjum hafa sent þingmönnum kjördæma sinna, um þessi mál. Í bréfum þessum er farið fram á allverulega opnun veiðisvæða innan núverandi fiskveiðilandhelgi fyrir vissa stærð báta, ásamt fleiri óskum.

Eins og yður mun kunnugt, höfum við Vestmanneyingar lengi barizt fyrir því að fá rétt til fiskveiða með botnvörpu innan fiskveiðilögsögunnar fyrir minni báta og talið það nauðsynlegt með hliðsjón af atvinnuöryggi í byggðarlagi okkar og vegna skorts á sjómönnum, þar sem útgerð þessara báta þarf aðeins helming þess mannafla, sem þeir annars þyrftu, t. d. á línu- og netabátum, og hefur skoðun okkar á þessari nauðsyn ekki breytt. En vegna reynslu okkar undangengin ár og mjög aukins fjölda botnvörpubáta í öllum nærliggjandi verstöðvum getum við ekki verið að öllu leyti sammála þeim kröfum, sem fram koma í fyrrgreindum bréfum, og munum við nú reyna að færa rök fyrir álit okkar. Við viljum fyrst benda á, að á undanförunum árum hefur mjög aukizt sókn botnvörpu-, nótta- og netabáta frá öðrum verstöðvum á mið okkar Vestmanneyinga, og teljum við, að vegna þessarar gifurlegu sóknar sé miðunum hér í kring stór hætta búin og þar með atvinnuöryggi og lífsafkomu íbúa Vestmannaeyja stefnt í bráðan voða. Starfsbræður okkar í Reykjavík og á Suðurnesjum leggja til, að leyfðar verði

allt að ótakmarkaðar veiðar með botnvörpu við suðurströnd landsins. Teljum við það algerlega fráleitt að fenginni reynslu. Vitum við, að á vissum svæðum við suður- og suðausturströndina veiðist nær eingöngu mjög smár fiskur, nema á þeim tíma, er loðna gengur með ströndinni. Svæði þessi, er við til þekkjum, höfum við merkt í meðfylgjandi sjókortum, og munum við gera nánari grein fyrir þeim síðar í bréfi þessu. Við viljum leggja sérstaka áherzlu á, að við vitum, að fiskimiðum okkar yrði enn meiri hætta búin vegna stóraukinnar sóknar á þau, ef tillögur Reykvíkinga og Suðurnesjamanna yrðu til viðmiðunar, næðu þessi mál fram að ganga á Alþingi.

Okkur grunar, að ef mál þetta kemur fyrir Alþingi, verði um það mjög skiptar skoðanir og jafnvel að þingmenn sumra kjördæma séu alveg mótfallnir að veita nokkra aðstöðu til botnvörpuveiða innan fiskveiðilögsögunnar, en aftur á móti vitum við, að margir bátar frá þeim verstöðvum, sem mest hafa barizt á móti botnvörpuveiðum innan fiskveiðilögsögunnar, hafa verið útbúnir til botnvörpuveiða og sendir til veiða á okkar mið. Þess vegna leggjum við til, að ef leyfa á botnvörpuveiðar innan fiskveiðilögsögunnar undir visindalegu eftirliti verði það gert allt í kringum landið, eða svæðaskipting fari fram og verði svæðunum skipt þannig t. d., að bátar úr verstöðvum frá Reykjanesi til Hornafjarðar hafi einir leyfi til botnvörpuveiða á því svæði, og hliðstætt yrði látið gilda um báta frá öðrum verstöðvum. Við bendum á svæðaskiptingu með tilliti til þess, að ef ákveðnar verstöðvar eða jafnvel landsfjórðungar vilja ekki fallast á neina rýmkun innan fiskveiðilögsögunnar, geti þeir haldið sínum fiskimiðum lokuðum fyrir botnvörpuveiðum innan núgildandi fiskveiðilögsögu, en um leið geti þeir ekki sent báta sína til veiða á öðrum svæðum.

Eins og áður er bent á í bréfi þessu, finnst okkur starfsbræður okkar í Reykjavík og Suðurnesjum ganga of nærri fiskveiðilögsögunni með tillögum sínum og þá sérstaklega fiskimiðum Vestmanneyinga, þar sem við teljum mjög vafasamt, að breyting fái st á fiskveiðilögsögunni fyrir Faxaflóa. Leggjum við því til, að á því svæði, sem við til þekkjum, frá Tvískerjum að Knarrarósi, verði leyfðar botnvörpuveiðar undir visindalegu eftirliti á bátum allt að 150 rúml. inn að gömlu þriggja mílna landhelginni, þó með þeim undantekningum, sem sýndar eru í meðfylgjandi sjókortum nr. 9, 32 og 33, þar sem við teljum algerlega hættulausar ótakmarkaðar togveiðar, austan, sunnan og vestan við Vestmannaeyjar, því að þar veiðist eingöngu stór fiskur, enn fremur hafa smærri bátar erfiða aðstöðu til sóknar á fjarlægari mið.

Eins og áður er bent á, teljum við ekki ráðlegt að leyfa botnvörpuveiðar innan þriggja sjómílna frá fjöruborði vegna hættu á smáfiskveiðum. Þó teljum við, að leyfa ætti ótakmarkaðar botnvörpuveiðar á öllu þessu svæði, þar með talin smáfisksvæðin merkt 1, 2 og 4 í meðfylgjandi sjókortum, þann tíma, sem loðna er í göngu með ströndinni, eða á tímabilinu 15. febrúar til 15. apríl ár hvert, að undanskildu svæði nr. 3 í sjókortum nr. 9, 32 og 33, sem við leggjum mjög ríka áherzlu á að bannaðar verði veiðar með öllum veiðarfærum allan ársins hring vegna hættu á skemmdum á rafstreng og væntanlegri vatnslögn. Ósk okkar um ótakmarkaðar veiðar innan þriggja sjómílna á tímabilinu frá 15. febrúar til 15. apríl ár hvert byggist á því, að þá fæst eingöngu stór og góður fiskur á þessu svæði, en nær enginn fiskur annars staðar, vegna göngu loðnunnar með ströndinni. Leggjum við því mjög þunga áherzlu á, að þér, hr. alþingismaður, fylgið mjög fast eftir þessari ósk okkar.

Við höfum hér aðeins gert tillögur og bent á reynslu okkar af svæðinu frá Tvískerjum að Knarrarósi, en teljum okkur ekki hafa næga þekkingu á fiskimiðum og fiskigöngum austan og vestan við þessa staði, en viljum leggja mjög ríka áherzlu á, að leitað verði álits skipstjórnarmanna í þeim verstöðvum, sem að þeim liggja.

Til áréttingar á ábendingum okkar um að leyfa ekki botnvörpuveiðar nær landi en þrjár sjómíllur frá fjöruborði höfum við merkt þrjú svæði í meðfylgjandi sjókortum nr. 30, 32 og 33, með tölunum 1, 2 og 4, því að þar vitum við að veiðist nær eingöngu smár fiskur allt árið, nema þann tíma, sem loðna er í göngu með ströndinni. Á svæðum merktum 1 og 2 í sjókortum nr. 30, 32 veiðist smár þorskur og ýsa, á svæði nr. 4 í sjókortum nr. 32 og 33 veiðist eingöngu smá ýsa.

Í bréfi þessu höfum við reynt að draga upp sem gleggsta mynd af ástandi því, sem við teljum vera á fiskimiðum okkar, og ótta um ofveiði og ágang á þau. Treystum við því, að þér hafið forgöngu um að kynna hinum þingmönnum kjördæmisins þessar tillögur okkar, og væntum þess, að þið fylgið fast eftir þessu stórmáli okkar Vestmanneyinga um hagkvæma notkun, en jafnframt verndun fiskimiða okkar og lífsafkomu.

Virðingarfyllst,

f. h. Útvegsbændafélags Vestmannaeyja og Skipstjóra- og stýrimannafél. Verðandi.

Sigurgeir Ólafsson.	Hilmar Rósmundsson.	Björn Guðmundsson.
Sigurður Gunnarsson.	Bjarnhéðinn Eliasson.	Friðrik Ásmundsson.
Karl Guðmundsson.	Arnoddur Gunnlaugsson.	

Fylgiskjal II.

Vér undirritaðir, eigendur og skipstjórar fiskibáta í Þorlákshöfn, Stokks-eyri og Eyrarbakka, leyfum oss hér með að skora á háttvirta alþingismenn Suðurlandskjördæmis að vinna að því, að heimilaðar verði veiðar með botnvörpu fyrir báta undir 150 rúml. að stærð allan ársins hring á svæðinu frá Hornafirði að Látra-hjargi upp að 3 sjómílum sem meginreglu, en þó án takmarkana á svæðinu frá Hornafirði að Reykjanesi. Veiðarnar verði háðar vísindalegu eftirliti.

Vér álitum, að veiðar með botnvörpu gefi skásta rekstrarmöguleika, og auk þess er hægt að stunda þær veiðar með fámennri áhöfn. Hins vegar er það alkunnugt, að veiðar með línu og netum eru mjög kostnaðarsamar, auk þess sem erfitt er að fá nægan mannafla á báta, sem þær veiðar stunda, og ógerlegt, að sá rekstur geti staðið undir sér miðað við núverandi fiskverð.

Vér teljum, að ef bátum yrðu heimilaðar veiðar með botnvörpu á fyrrgreindum svæðum, mundi afli aukast verulega, þar sem þá gætu menn einbeitt sér að veiðunum.

Með tilvísun til framanritaðs væntum vér, að þegar nú í haust verði heimilaðar veiðar með botnvörpu innan núverandi fiskveiðilögsögu á ofangreindum svæðum, þar eð vér teljum ella fyrirsjáanlega stöðvun þeirra báta, sem enn er haldið úti frá þessum stöðum, og þar með algjört neyðarástand hjá því fólki, sem byggt hefur afkomu sína á þessari útgerð, bæði sjómönnum og landverkafólki.

Eigandi:	Skipstjóri:	Bátur:
Karl Karlsson	Sami	m/b Reynir
Hannes Gunnarsson		m/s Bjarni Jónsson
Baldur Karlsson	Sami	m/b Rán
Meitillinn h.f.		— Ísleifur ÁR. 4
pr. Benedikt Thorarensen	Jón Ólafsson	— Dalaröst NK.
		— Draupnir IS.
		— Þorlákur ÁR. 5
		— Þorlákur II.
	Ástþór Guðnason	— Arnkell SH.

Eigandi:	Skipstjóri:	Bátur:
pr. Hraðfr.st. Eyrarb. Vigfús Jónsson		m/b Fjalar ÁR. 81 — Hafrún NK. 80
	Þórir Kristjánsson	— Kristján Guðmundsson ÁR. 15
	Sverrir Bjarnfinnss.	— Þorlákur helgi ÁR. 11
Hraðfh. Stokkseyrar h.f. Vigfús Þórðarson	Henning Fredrikss.	— Bjarni Ólafss. ÁR. 11
Tómas Karlsson	Hörður Pálsson	— Hásteinn II. ÁR. 8
Guðni Sturlaugsson	Sami	— Hólmsteinn II. ÁR. 27.
Bjarni Jóhannsson	Sami	— Jón Sturlaugsson ÁR. 7
		— Jóhann Þorkelsson ÁR. 24

Fylgiskjal III.

Vér undirritaðir, eigendur fiskibáta í Reykjavík, leyfum oss hér með að skora á háttvirta alþingismenn Reykjavíkur að vinna að því, að heimilaðar verði veiðar með botnvörpu fyrir báta undir 150 rúml. að stærð allan ársins hring á svæðinu frá Hornafirði að Látrabjargi upp að 3 sjómílum sem meginreglu, en þó upp að 1½ sjómílu á svæðinu frá Hornafirði að Reykjanesi. Veiðarnar verði háðar vísindalegu eftirliti.

Vér álitum, að veiðar með botnvörpu gefi skásta rekstrarmöguleika, og auk þess er hægt að stunda þær veiðar með fámennri áhöfn. Hins vegar er það alkunnugt, að veiðar með línu og netum eru mjög kostnaðarsamar, auk þess sem erfitt er að fá nægan mannafla á báta, sem þær veiðar stunda, og ógerlegt, að sá rekstur geti staðið undir sér miðað við núverandi fiskverð.

Vér teljum, að ef bátum yrðu heimilaðar veiðar með botnvörpu á fyrrgreindum svæðum, mundi afli aukast verulega, þar sem þá gætu menn einbeitt sér að veiðunum.

Með tilvísun til framanritaðs væntum vér, að þegar nú í haust verði heimilaðar veiðar með botnvörpu innan núverandi fiskveiðilögsögu á ofangreindum svæðum, þar eð vér teljum ella fyrirsjáanlega stöðvun þeirra báta, sem enn er haldið úti frá Reykjavík, og þar með algjört neyðarástand hjá því fólki, sem byggt hefur afkomu sína á þessari útgerð, bæði sjómönnum og landverkafólki.

Enn fremur mun verða verulegur skortur á neyzlufiski, ef útgerð þessara báta stöðvast.

1. Valdimar Einarsson	m/b Blakkur RE. 335
2. Pétur Stefánsson	— Jökull RE. 352
3. Sveinn Stefánsson	— Klængur ÁR. 2
4. Gunnar Þórarinsson	— Þórarinn Ólafsson RE. 99
5. Jóhann Þorsteinsson	— Hrönn II. GK. 241
6. Jón Þórarinsson	— Drífa RE. 10
7. Sigurgeir Sigurdórsson	— Sædís RE. 63
8. Einar Sigurðsson	— Aðalbjörg RE. 5
9. Guðmundur Ragnarsson	— Fróði RE. 44
10. Guðjón Halldórsson	— Víkingur RE. 240
11. Ingólfur Kristjánsson	— Valur RE. 7
12. Ísbjörninn h.f., Ingvar Vilhjálmsson	— Hafpór RE. 95
13. Sjófang h.f., Jakob Sigurðsson	— Geir RE. 406
14. Halldór Bjarnason	— Jón Bjarnason RE. 213
15. Bjarni Andrésen	— Haukur RE. 64
16. Fiskhöllin, P. S. Pálsson	— Magnús IV. RE. 18
17. Guðni Sigurðsson	— Dreki RE. 134
18. Haukur Sigurðsson	— Hildingur VE. 3

19. Friðjón Árnason	m/b Flosi IS 42
20. Magnús H. Gíslason	— Lundey RE. 381
21. Stefán Guðnason	— Smári RE. 59
22. Guðmundur Guðmundsson	— Kristbjörg RE. 61
23. Sveinn Einarsson	— Jóhann Skúlason SK. 61
24. Jón Guðjónsson	— Andvari RE. 101
25. Sigurður Pétursson	— Pétur Sigurðsson RE. 331
26. Kristján Gunnarsson	— Þórir RE. 251
27. Hjálmar Elíesersson	— Breiðfirðingur RE. 262
28. Tómas Sæmundsson	— Hafnarberg RE. 404
29. Einar Sigurðsson	— Hannes lóðs RE. 15
30. Baldur Guðmundsson	

Fylgiskjal IV.

Á fjölmönnum fundi útgerðarmanna og skipstjóra, sem haldinn var í Keflavík 8. nóvember s. l., var eftirfarandi einróma samþykkt:

Vér undirritaðir, útgerðarmenn og skipstjórar á Suðurnesjum, leyfum oss hér með að skora á háttvirta alþingismenn Reykjaneskjördæmis að vinna að því, að heimilaðar verði veiðar með botnvörpu fyrir báta allan ársins hring á svæðinu frá Hornafirði að Snæfellsnesi innan núverandi fiskveiðitakmarka. Verði veiðarnar leyfðar án takmarkana frá Hornafirði að Garðskaga, en inn að 3 mílum í Faxaflóa. Veiðarnar verði háðar vísindalegu eftirliti og skilyrði, að fiskurinn sé unninn innanlands.

Vér álitum, að veiðar með botnvörpu gefi skásta rekstrarmöguleika, og auk þess er hægt að stunda þær veiðar með fámennri áhöfn, að því ógleymdu, að fiskur veiddur í botnvörpu er af hliðstæðum gæðum og linufiskur og afkastamöguleikar botnvörpunnar á mann meiri en í önnur veiðarfæri. Hins vegar er það alkunnugt, að veiðar með línu og netum eru mjög kostnaðarsamar, auk þess sem erfitt er að fá nægan mannafla á báta, sem þær veiðar stunda.

Vér teljum, að ef bátum yrðu heimilaðar veiðar með botnvörpu á fyrrgreindum svæðum, mundi afli aukast verulega, þar sem þá gætu menn einbeitt sér að veiðunum.

Þá leyfum vér oss einnig að heina þeim eindregnu tilmælum til alþingismanna Reykjaneskjördæmis, að þeir beiti sér fyrir því, að þeir skipstjórar, sem dæmdir hafa verið fyrir landhelgisbrot að undanfögnu, verði náðaðir og sektir ekki innheimtar hjá eigendum viðkomandi báta. Ef sektir verða innheimtar, eins og nú horfir, er fyrirsjáanleg stöðvun allra þeirra báta, sem botnvörpuveiðar hafa stundað nú að undanfögnu.

Með tilvísun til framanritaðs væntum vér, að nú þegar í haust verði heimilaðar veiðar með botnvörpu innan núverandi fiskveiðilögsögu á ofangreindum svæðum, þar eð vér teljum ella fyrirsjáanlega stöðvun þeirra báta, sem enn er haldið úti frá Suðurnesjum til veiða með botnvörpu, og þar með algjört neyðarástand hjá því fólki, sem byggt hefur afkomu sína á þessari útgerð, bæði sjómönnum og landverkafólki.

Til þess að leggja enn ríkari áherzlu á þetta mál, skrifum vér eftirfarandi útgerðarmenn og skipstjórar undir þessa áskorun.

Páll Axelsson	m/b Freyfaxi KE. 10
Magnús Pétursson, með fyrirvara um stærð báta og veiðitímabil.	
Árn Árnason	— Ólafur Magnússon KE.

Helgi Grétar Helgason	m/b Sævar KE.
Gunnar Jónsson, skipstjóri	— Andey KE.
Sigurður Magnússon	— Stafnes KE.
Hraðfrystihús Keflavíkur h.f.	
Benedikt Jónsson	— Þorsteinn Gíslason KE. 90
Karl Þorsteinsson	— Bergvík KE. 55
Halldór Þórðarson	— Freyja IS. 364
Ingólfur Halldórsson	— Svanur II.
Ísleifur Guðleifsson	— Bergvík KE. 55
Lúðvík Ágústsson	— Kristján RE. 250
Pétur Guðmundsson, skipstjóri	— Bryndís GK. 17
Þorkell Guðmundsson	— Fiskb. Hringbr. 92, Keflav.
Erlendur Sigurðsson, skipstjóri	— Ver Keflavík
Þórólfur Sæmundsson	— Ver Keflavík
Sigurður Ólafsson	— Tjaldur KE. 64
Lárus Sumarliðason	— Tjaldur KE. 64
Brynjar Vilmundarson, Norðurvör s.f.	— Árni Geir KE. 31
Halldór G. Halldórsson	— Hagbarður ÞH. 1
Jóhann Þórlindsson	— Hafborg GK. 99
Þorvaldur Halldórsson, skipstjóri	— Gunnar Hámundarsson
Guðlaugur Aðalsteinsson	— Góa SF. 63
Einar Pálmason	— Sævar KE. 105
Guðmundur Í. Ágústsson	— Ágúst Guðm. GK. 94
Guðmundur Haraldsson	— Vísir KE. 70
Jón Sæmundsson	— Brimir KE. 104
Óskar Jónsson	— Gullþór KE. 85
Ólafur Lárusson.	
Þórður Jóhannesson, útg.	— Ólafur KE. 49, 40 t.
Ól. Jón Bogason.	
Einar Hannesson	— Ólafur II KE. 149, 75 t.
Sveinn Vilbergsson	— Sæborg KE. 102
Jónatan Agnarsson	— Kristjana KE. 62, 43 t.
Jóhann Pétursson	— Glaður KE. 67, 39 t.
Ólafur Björnsson	— Baldur KE. 97, 40 t.
Jóhannes G. Jóhannsson	— Bragi SU. 210, 105 t.
Eyjólfur Kristinsson	— Skálabergr NS. 2, 102 t.
Guðjón Þ. Gíslason	— Guðmundur Þórðarson GK. 75, 25 t.
pr. Útgerðarstöð Guðmundar Jónssonar, Sandgerði.	
Andrés Pétursson	— Freyja GK. 110
Bragi Björnsson, skipstjóri	— Mummi GK. 120
	— Víðir II GK. 275
	— Andri KE. 5
	— Jón Gunnlaugs. GK. 444
	— Muninn AK. 342
	— Steinunn gamla KE. 69
	— Þorgeir GK. 73
	— Árni Ólafur GK. 315
	— Vonin GK. 113
	— Ásgeir Magnússon Keflavík h.f.
	— Manni KE. 99
Magnús Þórarinsson	
H.F. Miðnes, Sandgerði	
Jón Ægir Ólafsson	
Baldur Árnason	
Þorsteinn Einarsson	
Hjálmar Magnússon	
Hreggviður Bergmann	
Einar Danielsson	

Hilmar Sæberg	m/b Sigurbjörg KE. 98
Gunnar Sveinbjörnsson/ Sveinbjörn Árnason	Hraðfrh. Sveinbj. Árnas.
Sjóstjarnan h.f.	— Stjarnan RE. 3
Einar Kristinsson	— Hilmir KE. 7
	— Huginn VE. 65
Einar Jónsson, skipstjóri	— Sigurbjörg SU. 88
Þórólfur Sveinsson, skipstj. og útg.	— Sveinn Sveinsson GK. 363
Sæmundur Jónsson, skipstj. og útg.	— Blátindur KE. 88
Einar Dagbjartsson, skipstj. og útg.	— Ólafur GK. 33
Karl Símonarson, skipstjóri og útg.	— Álftanes GK. 51
Pálmi Þórðarson, útg.	— Sigurbjörg SU. 88
Guðlaugur Óskarsson, skipstj. og útg.	— Hópsnes GK. 77
Einar Símonarson, skipstj. og útg.	— Staðarberg GK. 350
Sigurpáll Aðalgeirsson, skipstj. og útg.	— Hafrenningur GK.
Óskar Gíslason, skipstj.	— Kári GK. 146
Guðjón Sigurgeirsson, útg.	— Kári GK. 146
Páll Árnason, skipstjóri	— Þorsteinn GK. 15
Sigmundur Guðmundsson, stýrim.	
Hafsteinn Sæmundsson, skipstj. og útg.	— Gullfari GK. 111
Magnús Sverrisson, útg.	— Ólafía GK. 98